

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Set og tænkt under den store Krig (1)

Citation: Larsen, Karl: "Set og tænkt under den store Krig", i Larsen, Karl: *Set og tænkt under den store Krig*, Erslev & Hasselbalchs Forlag, Schetelig's Boghandel, 1915, s. 53.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_19-shoot-idm140378516422688/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Set og tænkt under den store Krig

lad os nu haabe paa, at vi snart skal komme til Ende med dem, og at denne Krig kan blive lidt hurtigt slut, for mig hænger den ud af Halsen.

Altsaa, jeg tænker, at de unge Damer i Mende er bestandig lige søde, og se Du bare at faa saa meget ud af dem som muligt, jeg er ikke jaloux, men pas paa, at Du ikke kommer galt af Sted, for dertil er Øjeblikket ikke heldigt. Trøst dem bare det bedste, Du kan; hvad mig angaar, saa kender jeg dem nu for godt, og naar nu blot Krigen maatte være hurtigt omme, for man risikerer at blive af med Skindet, saa vil jeg efter alt dette her se at faa lidt Ro og tage mig en Tur i det mindste over til Kolonierne; der tænker jeg, at Pigebornene vil lade mig i Fred«

— Fra disse farlige kvindelige Væsener, som Soldaten fra Caen har saa vanskeligt ved at slippe for, har der foreligget tallose illustrerede Brevkort. Indenfor min lille Samling paa et hundrede og femten Stykker kolorerede Kort fra de franske Løbegrave skyldes op imod Halvdelen smaa Célestiner, Catheriner, Gabrieller, Margueriter, Yvonner, Adèler, Clairrer o. s. fr., der synes at staa vedkommendes borgerlige Tilværelse ret fjernt, men som allesammen forsikrer om deres Kærlighed for Livet og usvigelige Troskab samt sender Tusinder af Kys og Omfavnelser — altsammen paa Kort, der uden en eneste Undtagelse fremstiller skønne Kvinder, ofte sammen med lige saa bedaarende Mænd, i ømme Situationer, hvis da ikke vedkommende Mand ses, solda-

terklædt, i Skyer over den læsende, skrivende eller bedende Dames Hoved.

En Bondepige i Bordeauxegnen har sendt to Kort med de herligste Kvinder paa, den ene med udslagent, kastanjebrunt Haar og et Væld af langstilkede Liljer trykket ind mod Barmen, den anden med Roser og atter Roser i de løftede Hænder, helt lyseblond med elegant opsat, kreppt og kruset Haar.

Og bag paa disse Skønheder skriver Louise fra Landet, først d. 27. Januar 1915:

»Kære Felix! Jeg er nærved at tro, at Du er vred, fordi at jeg ikke har hørt noget fra Dig siden den 15de og fra min Broder siden d. 18de. Jeg kan ikke holde det ud. Du tror maaske, at jeg er utro mod Dig, men det er jeg slet ikke, for det har jeg slet ikke Lyst til, og naar at man elsker en, saa kan man aldrig glemme ham, men nu haaber jeg da, at Du skriver snart til mig. Modtag de bedste og sødeste Kys af en, som elsker Dig af Hjerte. Tusinde, Tusinde gode Kys fra en, som altid tænker paa Dig og aldrig vil glemme Dig.«

Senere, efter at hun lykkelig og vel har faaet Brev fra den Elskede, hedder det d. 3. Marts 1915 i al Korthed:

»Min egen kære Ven! Jeg sender Dig dette Kort, fordi jeg ikke har Tid til at lave Dig et Brev, jeg skal gøre det i Morgen. Men vi har jo haft et rigtig pænt Marked. Jeg har nu ikke stort mere at fortælle Dig i Øjeblikket, for jeg er altid sund og rask, og jeg haaber, at mit Brev maa træffe Dig ligeledes.